

מ"ת 36707/07/14 - מדינת ישראל נגד גלעד גרנביץ, בני ברנו יפתח, אליהו חדד, אלי מוסלי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 36707-07-14 מדינת ישראל נ' גרנביץ(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. גלעד גרנביץ (עציר) 2. בני ברנו יפתח (משוחרר בתנאים) 3. אליהו חדד (משוחרר בתנאים) 4. אלי מוסלי (משוחרר בתנאים)

נוכחים: ב"כ המבקשת עו"ד הילה אדלמן ועו"ד מיכל פרייסמן

ב"כ המשיב עו"ד קובי סודרי

המשיב הובא באמצעות שב"ס.

החלטה

(בעניינו של המשיב 1)

כללי

1. כנגד המשיב ו-3 אחרים הוגש ביום 20.7.14 כתב אישום חמור המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע, שיבוש מהלכי משפט, לקיחת שוחד, תיווך בשוחד, מתן שוחד, הפרת חובה והפרת חובת סודיות. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

2. המשיב שימש בתקופה הרלבנטית לכתב האישום כרכז מודיעין ביחידת להב 433 של משטרת ישראל, משיב 2 היה חברו ועבד כחוקר פרטי. מכתב האישום עולה כי על פי החשד, השניים קשרו קשר על מנת להעביר מידע משטרתי מסווג במספר הזדמנויות, למשיבים 2 ו-4 לצורך הפקת רווחים כלכליים, ואף השתמשו בסמכויותיו של משיב 1 כשוטר למען אותה מטרה.

3. משיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה - למעט הסתייגויות שמקומן בתיק העיקרי - ושחרר ממעצרו ביום עמוד 1

21.8.14 בהסכמת המבקשת, לאחר קבלת תסקיר מעצר בעניינו, בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח שירות המבחן, ולאחר הפקדת ערבויות מתאימות.

4. משיב 3 שוחרר ממעצרו ביום 4.8.14 בהסכמת המבקשת - לאחר שנשמעו טיעונים מקיפים בשאלת דיות הראיות - בתנאי מעצר בית מלא, ובכפוף להפקדת ערבויות מתאימות.

5. משיב 4 שוחרר ממעצרו ביום 14.8.14 לאחר שבית משפט זה (כבוד השופטת רג'יניאנו) ניתח את הראיות בעניינו וקבע כי אין היכרות בין משיב 1 ומשיב 4, ואין בחומר הראיות "אפילו ראשית ראייה שתצביע על היכרות בין השניים או קשר אחר וממילא לא ידע המשיב שמשיב 1 הינו שוטר ובתור שכזה הינו עובד ציבור". כן נקבע, כי "אין בחומר הראיות ראשית ראייה שהמשיב ידע שמקורו של המידע באיש משטרה ושהכסף מיועד בין היתר לשוטר" וכך נקבע גם ביחס למשיב 3. לפיכך מצא בית המשפט כי אין תשתית ראייתית ולו לכאורית להוכחת העבירות בעניינו של משיב 4 ושחררו ממעצר בכפוף להפקדה במזומן וערבות עצמית.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המבקשת סקרה בפניי את מארג הראיות בעניינו של המשיב והגישה לעיוני את חומר החקירה.

7. עיקר ראיות המבקשת נסמכות על עדותו של עד מדינה, מר עודד גביש, אשר שימש בעבר כחבלן במשטרת ישראל ובמועד הרלבנטי לכתב האישום שימש כחוקר פרטי.

בנוסף לאלה נסמכת המבקשת, ככל שהדבר נוגע לאישום הראשון, על איכונים למכשירי הטלפון של עודד ושל המשיבים 2-4, המצביעים לדעתה על קיומו של מפגש ביניהם. כמו כן, נטען כי המידע שנמסר על ידי משיב 2 למשיב 4 הופק על ידי המשיב ונמצא בחיפוש שנערך בארגז הגריסה במשרדו של המשיב. לאחר שעלה בפגישה עם המשיב 4 כי המידע אינו נכון, בוצעה בדיקה נוספת על ידי המשיב שנמסרה למשיב 2, גם מידע זה נמצא בארגז הגריסה של המשיב.

לאחר שהנסיגות של המשיבים 2 ו- 3 להביא למפגש חוזר עם המשיב 4 כשלו, סבר משיב 2 כי משיב 4 נמצא בחו"ל, והמשיב בדק במערכת נתונים אלה ומסרם למשיב 2 בתכתובות "ווטס-אפ". פרטים אלה עולים בקנה אחד עם פלט כניסות ויציאות של משיב 4 מן הארץ ואליה.

אשר לאישום השני, נסמכת המבקשת בנוסף לעדותו של עד המדינה, על פלטים שנמצאו בארגז הגריסה במשרד המשיב, ועל שיחות שנקלטו בהאזנת סתר בין משיב 1 למשיב 2 ובין משיב 2 למשיב 3.

אשר לאישום השלישי, נסמכת המבקשת בנוסף לעדותו של עד המדינה, המתאר את השתלשלות האירועים כפי ששמעה ממשיב 2, על עדותו של שוטר אשר המשיב פנה אליו בבקשה לשתף עימו פעולה בהליך שבוצע תוך ששוטר זה סבר כי מדובר בפעולה חוקית שביצע מתוקף תפקידו, על איכוני טלפון סלולרי למשיבים 1 ו-2 המצביעים על כך ששהו בירושלים בשעות הרלבנטיות (3 לפנות בוקר) ועל עדותו של בעל הרכב והימצאו של מכשיר ההאזנה ברכב.

אל מול כל אלה נטען כי המשיב שמר על זכות השתיקה במרבית חקירותיו. טענת המשיב כאילו משיב 2 הינו "מקור לא פורמלי" אינה עולה בקנה אחד עם נהלי העבודה ואין לה כל תימוכין, ומכל מקום אין למשיב הסבר מניח את הדעת לנסיבות הפקת המידע המסווג שהדפיס לא כן שכן להימצאותו במכשיר הטלפון של משיב 2.

אשר לטענת ב"כ המשיב ביחס להיעדר ראיות לקיומה של עבירת השוחד, עמדתה של המבקשת הינה כי עבירת השוחד מתגבשת גם כאשר גורם אחר (במקרה דנן המשיב 2) קיבל את התמורה למעשיו של המשיב, ולא המשיב עצמו.

8. ב"כ המשיב לא חלק על עיקר תיאורה של ב"כ המבקשת בכל הנוגע לאישום הראשון, אולם עמד על כך שאין ראיות ישירות לקשירת קשר על ידי המשיב, ולטענתו עיקר הראיות עליהן נסמכת המבקשת הינן "הערכה" של עד המדינה, המבוססת על דברים ששמע ממשיב 2, ולא קיימת ראיה ישירה כנגד המשיב.

לטענת ב"כ המשיב, אכן נערך מפגש מרובע ביום 10.6.14 בין משיבים 2-4 ועודד, במסגרתו אמר משיב 2 שם של מי שסבר כי הא מקור, ומשיב 4 אמר שאינו מכיר שם זה ועזב את המקום. כן נטען, כי למחרת הדפיס המשיב ממאגר המידע המשטרתי מסמכים בעניינו של X אשר צולמו למכשיר הטלפון הנייד של משיב 2, אלא שבמסמכים אלה אין שום פרט המלמד על היותו מקור מודיעיני. אין מחלוקת כי המשיב בדק אם משיב 4 נמצא בארץ ועדכן בכך את משיב 2.

ביחס לאירועים אלה נטען, כי המשיב ידע ש-X אינו מקור מודיעיני והיה מעוניין לגייסו ככזה, וזו הסיבה שהדפיס את המסמכים בעניינו והציגם למשיב 2, שאמור היה לאסוף עליו מידע בהיותו מקור לא פורמלי. משיב 2 הוא שעדכן את המשיב בין היתר כי לעודד יש קשר עם משפחת מוסלי, והמשיב הזין ידיעה מודיעינית על כך.

משיב 2 עשה מניפולציה במידע שנמסר לו על ידי המשיב, ולמשיב אין כל קשר וידיעה לעבירות המיוחסות לו, ואשר בוצעו על ידי משיבים 2-4 בלבד.

אשר לאישומים השני והשלישי, אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירות הפרת חובה והפרת חובת סודיות, האזנת סתר ושימוש לרעה בכוח המשרה, וסלע המחלוקת הינו בשאלת התגבשותה של עבירת השוחד כאמור.

אישום ראשון

9. על פי עובדות האישום הראשון, עובר ליום 1.6.14, קשרו המשיבים 1 ו-2 קשר עם המתווך הוא עד המדינה, והציעו לו מידע משטרתי מסווג ורגיש על מנת שהאחרון יספקו לגורמים מעוניינים תמורת כסף.

המשיב 1 היה בעל נגישות למידע רגיש שיש בו כדי לסכן חיי אדם, מתוקף תפקידו, והמשיב 4 היה בעל עניין במידע זה.

במהלך חודש יוני 2014, פנה המשיב 2 אל המתווך בהצעה לתווך במכירת המידע שבידי המשיב 1 למשיב 4 ותמורתו דרש המשיב 2 100,000 דולר אשר בהם יחלקו המשיב, המשיב 2 והמתווך.

לשם קידום הקשר נפגש המתווך עם המשיב 3 המקורב למשיב 4 והציג לו את ההצעה במטרה שיעבירה למשיב 4 ותמורת המידע דרש המשיב 2 100,000 דולר בהם יחלקו, כאמור, המשיב, המשיב 2 והמתווך.

בהמשך לפגישה חזר המשיב 3 למתווך ואישר כי המשיב 4 מסכים לעסקה בתנאי שבמועד מסירת המידע ישלם 50,000 דולר ואת היתרה בתשלומים של 5,000 דולר כל אחד.

בתאריך 10.6.14 התקיימה פגישה בביתו של המשיב 3 בהרצליה בה נכחו המשיבים 2 - 4 והמתווך, המשיב 2 שהה בצד ומסר למך את המידע. המתווך פנה אל המשיבים 3 ו - 4 ומסר להם את המידע.

המשיב 4 טען כי המידע אינו רלבנטי ועל כן סירב להעביר את הכסף.

על מנת להניח את דעתו של המשיב 4, בדק המשיב ביום 11.6.14 במערכת המודיעין המשטרתית את המידע פעם נוספת, מצא כי ניתן לאששו ואף הדפיס מסמכים אשר צולמו במכשיר הטלפון הנייד של המשיב 2. המידע המלא הועבר מהמשיב 2 למתווך וממנו למשיב 3.

סקירת הראיות בתמצית

10. מעיון בהודעתו של עד המדינה (יכונה להלן: "עודד"), עולה כי הוא מכיר את בני יפתח (משיב 2) שנים רבות וכי לפני כחצי שנה הכיר במשרדו של בני את חברו גילי (המשיב), שהוצג בפניו כרכז מודיעין ביחידת להב.

בחקירתו השנייה ציין עודד כי המשיב 2 פנה אליו ואמר כי מעוניין למכור מידע על מקור משטרתי לגורם עברייני, ועודד יצר קשר עם אותו עברייני באמצעות חבר משותף, ובהמשך נערכה פגישה בה נכחו עודד, הגורם העברייני, גורם נוסף ומשיב 2, אשר נכח במקום אולם לא היה בקשר עין עם הגורם העברייני.

במהלך הפגישה לאחר סיכום עם משיב 2, דרשו עודד ומשיב 2 סכום של \$100,000 תמורת המידע וסיכמו על כך שהגורם העברייני ישלם \$50,000 עם קבלת המידע ובהמשך \$5000 מידי חודש עד שישלם את הסכום ל-\$100,000 (הודעה מיום 29/6/14 עמ' 2 ש' 58-63).

משיב 2 מסר לעודד את שם המקור והוא העביר את השם לגורם העברייני, אולם אותו גורם לא הכיר את השם ולא שילם עבור המידע. למחרת חזר משיב 2 עם פרטים אמיתיים אולם משיב 2 ועודד לא הצליחו לארגן מחדש את הפגישה ולא קיבלו כסף (עמ' 2 ש' 38-41, עמ' 5 ש' 151 עד עמ' 6 שורה 179).

להבדיל מתשובות קודמות ציין עודד מפורשות כי במקרה זה משיב 2 אמר לו שהמידע מגיע מהמשיב (עמ' 7 ש' 196).

בהמשך הוצגו לעודד תכתובות "ווטס-אפ" והודעות SMS במכשיר הטלפון הנייד שלו, והוא אישר כי מדובר בהתכתבויות

עם משיב 2 אודות קידום העסקה עם הגורם העברייני, וציין כי משיב 2 אמר שהמשיב לוחץ עליו ודורש ממנו את הכסף, ואף הציג לו תכתובות כאמור (הודעה מיום 29/6/14 עמ' 3 ש' 82-83). לדבריו, משיב 2 אמר לו שהוא מעביר למשיב \$50,000 בגין העסקה הזו (הודעה מיום 14/7/14 עמ' 3 ש' 60-61).

עודד העלה סברה לפיה הגורם העברייני אינו בארץ ומשיב 2 מסר לו שהוא בדק זאת והוא בארץ ואף מסר לו את פרטי היציאה והכניסה של משיב 4 מן הארץ ואליה.

11. תרשומות אודות תכתובות ווטס-אפ מיום 18/6/14 בין משיב 1 למשיב 2 מלמדות על כך שהמשיב דיווח למשיב 2 על מועדי כניסה ויציאה של גורם כלשהו- שלאחר בדיקה במערכת עולים בקנה אחד עם נתוני יציאתו של משיב 4 מן הארץ וכניסתו אליה.

דין והכרעה

12. תיאורים אלה יכולים לעלות לכאורה בקנה אחד עם טענתו של ב"כ המשיב, אלא שזו באה לראשונה בטיעונו בפני בית המשפט ולא נזכרה בחקירותיו במשטרה, בהן שמר באדיקות על זכות השתיקה.

רק בחקירתו מיום 30.6.14 ציין המשיב כי משיב 2 סייע בידו כמקור לא פורמלי, אולם לא ציין דבר וחצי דבר מהטענות הכבושות, שהועלו לראשונה על ידי בא כוחו בטיעון בפני.

לטענת ב"כ המבקשת, טענתו של המשיב בדבר הפעלתו של משיב 2 כמקור נבדקה ונשללה על ידי הגורמים המוסמכים לכך.

13. הכלל הוא כי בעת בחינת תשתית ראייתית לכאורית יבדוק בית המשפט האם הראיות שבידי התביעה הן "...ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיובדן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל).

14. שקלתי את טענתו של ב"כ המשיב, ואת הגרסה - אף שהיא כבושה - שהציג, אלא שלא מצאתי את ההיגיון הפנימי בה. לטענת המשיב, משיב 2 עשה שימוש "חורג" במידע שנמסר לו. ראשית, לטענת המבקשת אין כל אישור לכך שמשיב 2 פעל באופן רשמי ומוכר עם גורמי המודיעין, והעברת המידע אליו כשלעצמה אינה תקינה ולא נעשתה כדן במסגרת עבודתו. שנית, המשיב עמד בקשר רציף עם משיב 2, התעניין מתי יוצר הקשר עם משיב 4 ומסר לו פרטים אודות שהותו של משיב 4 בארץ, ולא נהיר לי איך קידום יצירת קשר זה מקדמת את האינטרסים של המשיב בגיוס המקור.

יחד עם זאת, אין בחומר החקירה ראיות ישירות לכך שהמשיב אמר היה לקבל סכום כסף עבור המידע אותו מסר, או שהיה מודע לכך שמשיב 2 עתיד לקבל סכום כסף כאמור.

שיחות שטען עודד כי הוצגו לו על ידי משיב 2 בהקשר זה לא הועברו לעיוני; בשיחה 157 שנקלטה בהאזנת סתר למכשיר הטלפון של משיב 1 עולה כי באותו יום (18.6.14) בשעות הצהריים ציין המשיב שמישהו צריך לתת לו כסף ושהוא ילחץ שוב היום את הבנאדם שצריך לקבל ממנו אולם הקשר השיחה לא ברור.

לאור האמור לעיל סבורני כי לעת הזו די בחומר הראיות שהובא בפניי על מנת לבסס קיומה של תשתית ראייתית, המסבכת את המשיב במיוחס לו באישום זה, אם כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות בכל הנוגע לעבירת השוחד.

אציין, כי במידה והמארג הראייתי ישתנה או יתבהר לאחר ניהול הליכים של קבלת חומר חקירה נוסף והסרת תעודות החיסיון אותם מנהל ב"כ המשיב, תהא פתוחה בפניו הדרך להגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו.

אישום שני

15. על פי עובדות האישום השני, בשני מועדים, פנה המתווך אל המשיב 2 בבקשה לקבל ממנו מידע מתוך המערכת המשטרתית באמצעות המשיב בתמורה לסכומי כסף שיועברו.

עובר לתאריך 9.6.14 ביקש המתווך מהמשיב 2 לבדוק באמצעות המשיב אם שמו של יהודה אסייג בתמורה לסך של 2,000 דולר. המשיב בדק ביום 9.6.14 במערכת המודיעין המשטרתית את יהודה אסייג ומסר פרטים הנוגעים לאסייג למשיב 2 וזה העבירו למתווך בתמורה לסכום הנ"ל.

עבור ליום 25.6.14 ביקש המתווך ממשיב 2 לבדוק באמצעות המשיב את שמו של דוד וענונו בתמורה לסך של 1,800 יורו. לצורך כך בדק המשיב ביום 25.6.14 את וענונו במערכת המודיעין המשטרתית ומסר פרטים הנוגעים לוענונו למשיב 2 וזה העביר את המידע למתווך בתמורה לסכום הנ"ל.

סקירת הראיות בתמצית

16. בהודעתו השנייה חידד עודד את דבריו והוסיף כי "בני (המשיב 2- מ.ב.) הציע לי דרך גילי מידע אם אני צריך" (הודעה מיום 27/6/14 עמ' 9 ש' 9-278). לדבריו, הוא ביקש מבני מידע עבור לקוח עסקי בשתי הזדמנויות אודות שני אנשים, על מנת לדעת אם הם אמינים או עבריינים. כשלושה שבועות עובר למעצרו ביקש לקבל מידע אודות "יהודה סייג", אשר בשמו נזכר לאחר שהחוקר דרור הקריא לו שמות אופציונאליים (עדות מיום 27/6/14 עמ' 2 ש' 70), וכשלושה ימים עובר למעצרו ביקש לקבל מידע אודות "דודו ואנונו".

יום עובר למעצרו, פגש עודד את המשיב 2 וקיבל ממנו את הפרטים (עמ' 5 ש' 195). המשיב 2 הקריא לו מידע אישי ופיליילי מדף A4 לבן שעליו היו רשומים פרטים אישיים ופילייליים אודות האנשים בכתב יד (עדות מיום 26/6/14 עמ' 2 ש' 41-43). בהמשך אישר עודד כי ביקש לדעת גם אודות קיומם של סכסוכים ביחס לדודו ואנונו (הודעה מיום 29/6/14

עמ' 5 ש' 187).

בתחילה ציין עודד כי בתמורה למידע שילם למשיב 2,000 ₪ עבור כל שם אולם בהמשך אמר כי עבור המידע אודות יהודה אסייג שילם 2000\$ בשקלים ועבור דודו ואנונו שילם 1,800 יורו.

בתחילה טען עודד כי הניח שהמידע הוא מהמחשב המשטרתי, ולא ידע בוודאות מהיכן השיג המשיב 2 את המידע, אולם בהמשך (הודעה מיום 27/6/14 עמ' 2 ש' 51-50) אישר כי הבין מבני (המשיב 2 - מ.ב.) שהמידע מגיע מגילי(המשיב - מ.ב.), שאף עוזר לבני בהתקנות של האזנות סתר.

17. תימוכין לעדותו של עודד ניתן למצוא בצילומים שנמצאו במכשיר הטלפון הסלולרי של המשיב 2 מתוך המערכת המשטרית ובהם פרטים אישיים, דו"ח בדוקאי ועוד מיום 11/6/14 בשעות 14:20 ו-15:30 לערך.

18. הודעה זו מבססת אם כן את "מסגרת האישום", ותומכת אותה עדותה של גלית מרקוביץ', קצינת הערכה שעבדה עם המשיב, ולפיה במהלך פינוי משרדו של המשיב, הבחינה בארגז המיועד לגריסה שהיה מתחת לשולחנו של המשיב, במספר מסמכים כדלקמן: דו"ח תנועת בדוקאים, כותרת המסמך שעליה רשום שם היחידה ותחתית המסמך בה מופיעים פרטיו של המשיב ותאריך ההדפסה מיום 11/6/14 בשעה 09:34 היו מקופלים; דף זהות ממלאכת מחשבת שהודפס על ידי המשיב ביום 11/6/14 בשעה 09:33; דף פרטים אישיים ע"ש יהודה אסייג ממערכת המודיעין שקופל ארבעה קיפולים שהודפס על ידי המשיב ביום 9/6/14 בשעה 10:13;

19. כמו כן בחומר החקירה נמצא כי המשיב אכן בדק במערכת המשטרית פרטים אודות דודו ואנונו ביום 25/6/14 בשעה 11:04 ובסמוך לאחר מכן שוחח עם המשיב 2 (שיחה 623). בהמשך, בשיחה 1201 שנקלטה בהאזנת סתר בין המשיב 2 לעודד ביום 25/6/14 11:23 נשמע עודד מבקש להקדיש תשומת לב לסכסוכים בשנים האחרונות ומשיב 2 השיב בחיוב. זמן קצר לאחר מכן, בשעה 12:18 ביצע המשיב בדיקה נוספת במסוף המשטרתי.

20. ממסד עובדתי זה עולה, לכאורה, כי בסמוך לאחר שפנה עודד למשיב 2 בבקשה לקבלת מידע, קיבל משיב 2 את האינפורמציה המבוקשת מהמשיב. לדבריו של עודד שילם בסה"כ יותר מ-4000\$ עבור המידע האמור. משיב 2 שלל בחקירתו את הטענות וטען שקיבל מעודד סכום כסף בגין חוב כספי.

המשיב שלל בחקירתו את המיוחס לו, שמר על זכות השתיקה, ולא סיפק הסברים למסד הראייתי האמור.

בנסיבות אלה כאמור, אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירות הפרת חובה והפרת חובת סודיות, וסלע המחלוקת נעוץ בהתגבשותה של עבירת השוחד.

דין והכרעה

21. עבירת השוחד הוגדרה בחוק העונשין כך:

עמוד 7

לקיחת שוחד [ב/1] [תשכ"ד, תש"ל] (תיקון מס' 99) תשס"ח-2008 (תיקון מס' 103) תש"ע-2010

290. (א) עובד הציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס שהוא אחד מאלה, הגבוה מביניהם:
- (1) פי חמישה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד - פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4);
- (2) פי ארבעה משווי טובת ההנאה שהשיג או שהתכוון להשיג על ידי העבירה.
- (ב) בסעיף זה, "עובד הציבור" - לרבות עובד של תאגיד המספק שירות לציבור.

דרכי שוחד [ב/4]

293. אין נפקא מינה בשוחד -
- (1) אם היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;
- (2) אם היה בעד עשייה או בעד חדילה, השהיה, החשה, האטה, העדפה או הפליה לרעה;
- (3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל;
- (4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר;
- (5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או לידי אדם אחר בשביל הלוקח; אם לכתחילה או בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה הלוקח או אדם אחר;
- (6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסויים; אם מילויו היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות או תוך קיום חובה;

[תשכ"ד]

- (7) אם נלקח על מנת לסטות מן השורה במילוי תפקידו או בעד פעולה שעובד הציבור היה חייב לעשותה על פי תפקידו.

22. במכלול הנסיבות המפורטות ביחס לאישום זה בפרט וביחס לטיב הקשר בין המשיב למשיב 2 בכלל, ולנוכח שתיקתו של המשיב אל מול הראיות המפלילות שהוצגו בפניו בחקירתו והיעדר הסבר מניח את הדעת להן, לא התרשמתי כי תתכנה נסיבות "תמימות" בהן הועבר המידע המודיעיני מהמשיב למשיב 2, וכשם שמשיב 2 קיבל לכאורה את שכרו, כך הדעת נותנת כי גם המשיב דגן לא ביצע את הבדיקות בהתנדבות. כמו כן, צודקת ב"כ המבקשת בטעוניה כי אין נפקא מינה איזה סכום אם בכלל עבר בסופו של יום למשיב ודי בכך שהתשלום נמסר - בדיעת המשיב - למשיב 2.

אמנם אין כל ראייה ישירה לידיעת המשיב כי משיב 2 קיבל כסף עבור המידע, ברם, משהוטחו בו טענות אלה, בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל:

"אכן זכות השתיקה הינה זכות המוקנית לנאשם על-פי דין וכל נאשם רשאי לעשות שימוש בזכות זו - אולם במקרה שלנו העורר יכול היה בנקל להפריך את החשדות המיוחסים לו על ידי מסירת גרסה מפורטת מטעמו, אך הוא, מטעמים השמורים עימו, בחר שלא לעשות כן ודבק בזכות השתיקה. אם העורר היה מוסר את גרסתו למהלך האירועים, המשטרה יכולה הייתה לבדוק גרסה זו ולנסות לאמתה, ואם גרסתו הייתה מתאמתת, יש להניח, כי היה משוחרר ממעצר עוד מלפני זמן רב. (ראו בש"פ 4881/03 ליאור קביליו נ' מדינת ישראל (). השתיקה אף מחזקת את הראיות האחרות המסבכות את העורר בביצוע העבירות המיוחסות לו (ראו בש"פ 8638/96 נחום קורמן נ' מדינת ישראל; בש"פ 1171/04 מדינת ישראל נ' שמעון שמיעה) עמר); בש"פ 686/04 וחיד חטאר נ' מדינת ישראל.

משכך, הנני קובעת כי קיימת חולשה בעצמת הראיות ככל שזו נוגעת לעבירת השוחד, וקיימת תשתית ראייתית להוכחת העובדות המתייחסות לאישומים האחרים.

ברי כי בבוא היום, עת ישמעו העדים בבית המשפט ויספקו את הסבריהם לתמונה הראייתית ייתכן ומסקנת המותב היושב בדיון תהא שונה, אלא שלצורך הליך המעצר סבורני כי די בראיות שהוצגו בפניי על מנת לבסס ראיות לכאורה אף בעבירת השוחד, על אף קיומה של חולשת מה בהן.

אישום שלישי

23. על פי עובדות האישום השלישי, במועד שאינו ידוע במדויק עובר ליום 19.1.14 פנה המתווך למשיב 2 והתייעץ עימו בנוגע לעבודה אותה קיבל לביצוע ושטיבה התקנת מכשיר האזנה ברכבו של עמרם שטרית מסוג וולוו מ.ר. 39-923-78.

משיב 2 הציע למתווך כי הוא יבצע את התקנה תמורת \$ 8,000. לצורך ביצוע ההתקנה קשרו משיבים 1 ו-2 קשר במסגרתו יצרו מצג שווא בפני שטרית ולפיו במסגרת "פעילות משטרתית" עליהם לבדוק את רכבו על מנת לנצל את הבדיקה ולבצע ההתקנה.

במסגרת הקשר נפגשו משיבים 1 ו-2 בסמוך לשעה 03:00 בסמוך לביתו של שטרית בירושלים, המשיב הציג עצמו באמצעות תעודת שוטר בחטף ובהמשך הזדהה כ"יוסי גורן". המשיב ביקש משטרית להתלוות אליהם לבדיקת הרכב קיבל משטרית את מפתחות הרכב ומסרם למשיב 2 שנסע עם הרכב למגרש הרוסים. המשיב 2 התקין ברכב מכשיר האזנה למטרת האזנת סתר שלא כדין.

בהמשך מכשיר ההאזנה לא פעל כשורה והמתווך ביקש ממשיב 2 לתקן את המכשיר. המשיב התקשר לשטרית וביקש ממנו להגיע לפגישה נוספת במשרדי המשטרה ליד מגרש הרוסים. שטרית הגיע למקום, התבקש לתת את מפתחות הרכב והוכנס למשרד בו שהה המשיב. המשיב יצר בפניו מצג כוזב לפיו הוא מתעניין להשיג דרכו מידע והציע לו לעבוד במשטרה זאת על מנת לאפשר באותה עת את תיקון מכשיר ההאזנה ברכב. משיב 2 תיקן באותה השעה את מכשיר

ההאזנה שהותקן ברכב.

תמורת ההתקנה שילם המתווך למשיבים 1 ו-2 \$8,000.

סקירת הראיות בתמצית

24. מעיון בגרסתו של עודד, עולה כי לדבריו הוא שילם למשיב 2 \$8,000 תמורת התקנת האזנה ברכב מסוג וולוו, והמשיב 2 סיפר לו כי ההתקנה בוצעה יחד עם גילי, המשיב שבפני, כאשר המשיב והמשיב 2 עצרו את בעל הרכב בכביש בסמוך לביתו, הורידו אותו מהרכב, ובזמן שהיה מחוץ לרכב משיב 2 התקין את מכשיר ההאזנה (עמ' 2 ש' 26-29).

25. במכשיר הטלפון הנייד של המשיב נמצאה תמונה של רכב מסוג וולוו S-60 בצבע שחור בעל מ.ר. 39-923-78 אשר נמצא ברשותו של מר שטרית עמרם. טלפון הנייד של משיב 1 נמצאה תמונה של רכב וולוו שחור מדגם בסמוך לשעה 3 לפנות בוקר. ת המפתח בש.ג. ע לתחנה וביקש כי יסייע ל עודד אישר כי התמונה דומה לתמונה שהוא עצמו העביר למשיב 2.

26. מהודעתו של מר שטרית עמרם מיום 29/6/14 עולה כי לפני כחצי שנה דפקו שוטרים בשעה שלוש לפנות בוקר בדלת ביתו וביקשו ממנו להתלוות עם רכבו לתחנת המשטרה במגרש הרוסים בטענה שרוצים לזהות את הרכב, וכי קיבלו דיווח אודות רכב דומה שנעשה בו שימוש לביצוע עבירות סמים. בחור שהציג תעודת שוטר ומסר כי שמו יוסי גורן נטל ממנו את מפתחות הרכב ומסרם לאחר שנסע ברכבו בעוד שהוא התלווה ליוסי ברכב המשטרתי מסוג סקודה לבנה עם לוחית רישוי בצבע אדום. לאחר זמן מה החזיר אותו יוסי גורן הביתה ברכב המשטרתי והבחור השני נהג ברכבו עד לביתו. יוסי גורן הציע לו לעבוד איתו במשטרה והוא סרב. מספר ימים לאחר מכן התקשר אליו יוסי וביקש כי יגיע לפגישה עימו באזור מגרש הרוסים, הוא הגיע למשרדי התחנה, נטלו ממנו את צרור המפתחות ומכשיר הטלפון הנייד ויוסי גורן ישב במקום והסביר לו על מהות העבודה וביקש לגייסו. מר שטרית סרב בשנית. יוסי נתן לו את מספר הטלפון שלו 052-3045892.

27. בחיפוש ברכבו של מר עמרם נמצא מותקן בSUN ROOF מכשיר האזנה שמעולם לא ראה ברכב ולא ידע על קיומו.

28. רס"ר אלפי שי, שוטר בנוער חשיפה בימ"ר ירושלים מסר בעדותו כי לפני מספר חודשים במשמרת צהריים אמר לו קצין היחידה דני מזרחי כי המשיב אמור להגיע לתחנה וביקש כי יסייע לו. המשיב מסר לשי אלפי כי בתוקף עבודתו עליו להתקין האזנה ברכב, אמר שיגיע עם איש טכני וביקש משרד לשבת בו ושכאשר בעל הרכב יגיע למשרד יבקשו ממנו להוציא את כל מה שיש לו בכיסים ויכניס למעטפה, וכך היה. לאחר מכן יצא מהמשרד ומסר לאיש הטכני את מפתחות הרכב. המשיב אמר לשי שהפגישה תמשך זמן מה ולכן יצא כשסיים את העבודה, ינעל את המשרד וישאיר לשי את המפתח בש.ג. וכך היה.

29. דני מזרחי בחקירתו אישר את הדברים.

30. מאיכון למכשירי הטלפון הנייד של משיבים 1 ו- 2 אכן עולה כי היו בירושלים ביום 16.1.14 בסמוך לשעה 3 לפנות בוקר וביום 19.1.14 בסמוך לשעה 19:00.

31. כאמור גם ביחס לאישום זה חולק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות ביחס להתגבשותה של עבירת השוחד בלבד.

דין והכרעה

32. כפי שציינתי ביחס לאישום השני לעיל, אין זו טענה סבירה כי מכלול הפעולות המפורטות מעלה בוצעו על ידי המשיב באופן התנדבותי, ונתונים אלה, בהיעדר הסבר סביר אחר, ובשילוב עם עדותו של עודד לפיה שילם למשיב 2 סך של \$8,000 עבור התקנה זו, די בו על מנת לבסס ראיות לכאורה גם להתגבשותה של עבירת השוחד, אם כי קיימת חולשה בעוצמתה בהעדר ראיות ישירות על ידיעת המשיב אודות קבלת הכסף.

33. לסיכום האמור, הרי שביחס למכלול האישומים המיוחסים למשיב, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לו, למעט חולשה בעוצמת הראיות ביחס לעבירות השוחד;

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ד, 04 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.

חתימה